

Arrest

nr. 340 132 van 27 januari 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 17 maart 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 26 december 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker beschikt over een Italiaanse verblijfskaart, geldig tot 24 november 2031.

Op 24 september 2024 dient verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Hongaarse echtgenote. Op 17 maart 2025 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan verzoeker ter kennis gebracht per aangetekende brief. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 24.09.2024 werd ingediend door:

Naam: R. (...)

Voornaam: Y. (...)
Nationaliteit: Pakistan
Geboortedatum: (...)
Geboorteplaats: (...)
Identificatienummer in het Rijksregister: (...)
Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 24.09.2024 gezinshereniging aan met zijn echtgenote S. (...) E. (...) (RR (0) (...)), Hongaarse nationaliteit, in toepassing van artikel 40 bis van de wet van 15.12.1980.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt dat de referentiepersoon in december 2024 het verblijfsrecht in België verkreeg als student op basis van artikel 40, §4, 3° van de wet van 15.12.1980.

In dergelijk geval is ook artikel 40bis, § 4 van toepassing, hetwelke het volgende stelt: “[...] De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”

Artikel 40, §4 van de wet van 15.12.1980 stelt dat “de in het eerste lid, 2° en 3°, bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn”.

Er werden echter geen documenten ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon voorgelegd. Er kan dan ook niet beoordeeld worden of zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald door artikel 40bis, §4 van de wet van 15.12.1980.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er uw aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: de

wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel, het materiële motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Ter adstruering van zijn middel, zet verzoeker het volgende uiteen:

“De beslissing waartegen beroep is als volgt gemotiveerd :

[...]

Verzoeker stelt in hoofddorde verbaasd te zijn over het feit dat zijn aanvraag aanzien werd als een aanvraag gezinshereniging op basis van artikel 40 VW; nu hij beschikt over een verblijf als langdurig EU ingezetene, toegekend door de Italiaanse autoriteiten en hij op basis hiervan zijn verblijf in België wenste toegekend te zien.

De gemachtigde van de Minister, minstens de ambtenaar van de Stad Antwerpen die onder diens bevoegdheid valt en wiens handelen hem kan aangerekend worden ; handelde in casu zeer onzorgvuldig door de aanvraag op deze wijze te registreren en over te maken aan de bevoegde dienst in Brussel.

Er werd in casu geen rekening gehouden met de concrete verblijfssituatie van verzoeker; noch werd de aanvraag geregistreerd en beoordeeld op basis van de toepasselijke wetsbepalingen op de verblijfssituatie van verzoeker.

(hoofdstuk 5, artikel 61/6 en volg VW 15/12/1980)

Men kan deze handelswijze niet doorschuiven naar de rechtzoekende die een beroep doet op de gemachtigde om zijn verblijf in België te regulariseren en derhalve verwacht dat zijn aanvraag zal beoordeeld worden op basis van de op hem van toepassing zijnde wetsartikelen.

Minstens had de gemachtigde hem hierover bij de aanvraag verder moeten informeren; teneinde tijdverlies en moeite voor iedereen te vermijden en te voorkomen dat verzoeker zoals thans wel het geval is, in een zeer precaire verblijfssituatie terecht is gekomen; met alle gevolgen van dien.

De bestreden beslissing dd. 17/03/2025 dient vernietigd te worden wegens gebrek aan zorgvuldige behandeling, zodat de aanvraag van verzoeker opnieuw kan beoordeeld worden rekening houdend met de concrete elementen van het dossier en de toepasselijke wetsbepalingen.

De gemachtigde handelde onzorgvuldig.

Het middel is gegrond.

In ondergeschikte orde stelt verzoeker dat hij bij de aanvraag al de documenten meedeelde die van hem werden gevraagd.

Een document waaruit volgt dat zijn echtgenote over voldoende financiële middelen beschikte, mn. bewijs van studiefinanciering of bewijs van voldoende bestaansmiddelen, werd op vraag gevoegd bij de aanvraag. Dit zelfde document was voldoende in het kader van de aanvraag van de echtgenote van verzoeker dd. 29/05/2025, die positief werd beoordeeld en resulteerde in de inschrijving in de hoedanigheid van student.

Het valt niet te rijmen dat hetzelfde document in de ene procedure wel voldoet doch niet in en andere aanvraag procedure; die betrekking heeft op dezelfde gezinssituatie.

De gemachtigde diende de beslissing goed voor te bereiden en rekening te houden met al de relevante stukken van het dossier.

Indien de gemachtigde wel rekening zou gehouden hebben met deze relevante stukken, kon hij tot een ander besluit gekomen zijn.

Nu ging hij onzorgvuldig te werk en kwam alzo zelf tot een onredelijk besluit.

Besluit.

DVZ heeft haar beslissing niet op een zorgvuldige wijze voorbereid en niet gesteund op een correcte feitenvinding. Zij heeft zich niet gesteund op alle gegevens van het dossier noch volgt uit de bestreden beslissing of er rekening werd gehouden met al de meegedeelde documenten en de werkelijke verblijfssituatie van verzoeker, ter staving van de aanvraag.

Het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel zijn geschonden.

Het middel is gegrond.”

3.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing zowel in feite als in rechte is gemotiveerd. Verweerder motiveert, met verwijzing naar artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker geen documenten ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heeft voorgelegd waardoor er niet kan worden beoordeeld of zij over voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals vereist in artikel 40bis, §4 van de Vreemdelingenwet. Er is dan ook niet aan de te vervullen voorwaarden van gezinshereniging voldaan waardoor de verblijfsaanvraag wordt geweigerd.

Deze uiteenzetting verschaft verzoeker het genoemde inzicht en laat hem aldus toe de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, wordt niet aangetoond.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (cf. RvS 28 juni 2018, nr. 241.985).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich bij de stad Antwerpen heeft aangemeld om een procedure “*gezinshereniging met een Europeaan (behalve een Belg) of met een Zwitser / echtgenoot-partner*” op te starten. Er bevindt zich in het administratief dossier een bijlage 19ter van 24 september 2024, die door verzoeker is ondertekend, die is getiteld “*aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie*” ingediend “*in toepassing van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen*”. Verzoeker verklaart hierin zich te hebben aangemeld bij het gemeentebestuur met een aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie, meer bepaald als echtgenoot/partner van S. E.

Uit het geheel van de beschikbare informatie in het administratief dossier blijkt aldus dat verzoeker zich bij het gemeentebestuur heeft aangemeld om een aanvraag in te dienen voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Hongaarse echtgenote. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker laat uitschijnen, blijkt uit niets dat hij zich bij de administratieve overheid zou hebben aangemeld om op basis van zijn “*verblijf als langdurig EU ingezetene [...] zijn verblijf in België wenste toegekend te zien*”. Uit het administratief dossier kan niet worden afgeleid dat verzoeker een verblijfsaanvraag zou hebben ingediend zoals daartoe is voorzien in de artikelen 61/7 en volgende van de Vreemdelingenwet. Gezien de bijlage 19ter van 24 september 2024 uitdrukkelijk vermeld dat de verblijfsaanvraag wordt ingediend met toepassing van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet, in functie van de Hongaarse echtgenote van

verzoeker waarbij hun huwelijksakte als bewijsstuk werd voorgelegd, kan verzoeker niet ernstig voorhouden dat hij niet wist dat zijn verblijfsaanvraag werd ingediend met toepassing van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat verweerder onzorgvuldig heeft gehandeld door de verblijfsaanvraag op weze wijze te registreren. Evenmin kan verzoeker worden bijgetreden waar hij aanvoert dat verweerder hem “*hierover bij de aanvraag verder [had] moeten informeren*”. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat wanneer hij zich bij het gemeentebestuur aanmeldt om een bepaalde verblijfsaanvraag te initialiseren, verweerder hem op dat moment uit eigen beweging ook zou moeten informeren over de mogelijke andere verblijfsaanvragen die hij zou kunnen indienen. Van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht de toepasselijke wetgeving te kennen en zich in de mogelijke procedures te bekwamen.

Verweerder maakt in de bestreden beslissing aldus terecht gewag van een verblijfsaanvraag die door verzoeker werd ingediend met toepassing van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

[...]

§4. De in § 2 bedoelde familieleden, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden mits zij, al naar gelang het geval, voldoen aan de in artikel 41, §§ 1 of 2, bedoelde voorwaarden.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.”

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat de referentiepersoon het verblijfsrecht in België verkreeg in de hoedanigheid van student met toepassing van artikel 40, §4, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit strookt met de informatie vervat in het administratief dossier en staat niet ter discussie. Bijgevolg moet de referentiepersoon, overeenkomstig artikel 40bis, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet aantonen dat ze over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat haar echtgenoot tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk. Er wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de referentiepersoon, met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die hij ten laste heeft.

Verweerder stelt dat er geen documenten ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon werden voorgelegd. Verzoeker betwist dit en betoogt dat hij “*bij de aanvraag al de documenten meedeelde die van hem werden gevraagd*”. Hij stelt dat hij bij zijn aanvraag een document heeft overgemaakt waaruit volgt dat zijn echtgenote, de referentiepersoon, over voldoende financiële middelen beschikte, namelijk een bewijs van studiefinanciering of een bewijs van voldoende bestaansmiddelen. Ditzelfde document was voldoende in het kader van de verblijfsaanvraag van de referentiepersoon waardoor het volgens verzoeker niet te rijmen valt dat dit document op heden niet voldoet.

Het betoog van verzoeker kan niet worden bijgetreden. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij bij zijn verblijfsaanvraag enig bewijs van de bestaansmiddelen van zijn echtgenote, de referentiepersoon, heeft gevoegd. Het is dan ook niet duidelijk over welk “*bewijs van studiefinanciering of een bewijs van voldoende bestaansmiddelen*” verzoeker het heeft. Verweerder kon op goede gronden besluiten dat verzoeker geen documenten ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon heeft voorgelegd, waardoor niet is aangetoond dat de voorwaarde van artikel 40bis, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet is voldaan. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, noch van de overige aangevoerde beginselen, wordt aannemelijk gemaakt.

Het enige middel is dan ook ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. MOONEN